

ביה המשפט המחויז ביהודה
אבר נבו כ' תומך יבוא ושיוק מוציאי מון איטרנשיונל בע"מ
ח"צ 10382-12-15
ס"ג עניין: חובנה יציגות
תאריך: סיום: 06 דצמבר 2015
כתובת חיסין: פתח ליבר

תקנות חובנה יציגות, תש"ע-2010

טופס 3

(תקנה 19)

הוורעה למנהל בית המשפט¹

לכבוד

מנהל בית המשפט

הណון: הודעה לפי חוק חובנה יציגות

מספר תיק:

בבית משפט: מהוזי חיפה

שמות הצדדים: 1. סאבת אבו נאנב באמצעות ב"כ עו"ד ניזאר טנוס

2. באמצעות ב"כ

3. באמצעות ב"כ

נגד

תומר יבוא ושיוק מוציאי מון אינטראנסיונל בע"מ באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:

שם: עו"ד ניזאר טנוס

כתובת: רחוב חובבי ציון 21, ירושלים

 תובע נושא ב"כ תובע ב"כ נושא חבר קבוצה אחר

זאת הוועדה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: כלל לקוחות המשيبة; מועד הגשת הבקשה: 29/11/2015; שאלות של עובדה או משפט המשותפת לקבוצה לפי הבקשה: האם חופר החוק; תמצית הבקשה לאישור החובנה: האם הופרו התקנות; הסעד המבוקש: כספי/עשיה; הסקות או השוו המשוערים של תביעותם של כל הנמנים עם הקבוצה: [סה"כ 20 מיליון]: 3,011,400

 החלטת בית משפט להתייר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

החלטת בית משפט בדבר אישור תובנה יציגות או בדרך דחיה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): כלל לקוחות המשيبة; עילות החובנה והשאלות של עובדה או משפט המשותפת לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): האם הופרו התקנות; העדרים הנתבעים: כספי/עשיה [סה"כ 20 מיליון]:

 החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקומות תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

לא הוגשה לבית המשפט, בטור התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקומות כל התובעים המייצגים או כל בא כוחם המייצגים בתובנה יציגות אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנכזר מהם להמשיך לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק:

 הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק; החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק; אחר:

להוורעה זו מצורפים המסמכים הלאה:

.1

¹ פורסם ב"ת תש"ע מס' 69 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

בית המשפט המחוזי חיפה
אבו נאב נ' חומר יבוא ושיווק מזון אינטראנשיונל בעמ'
ח"צ 15-12-10382
טוג עניין: מובנה ייצוגית
תאריך פתיחה: 06 דצמבר 2015
רומה חסינה: סתוות ליבורו

בבית המשפט המחוזי חיפה**בעניין שבועו:****סاعت אבו נאב, ת.ז מס' 060609195**

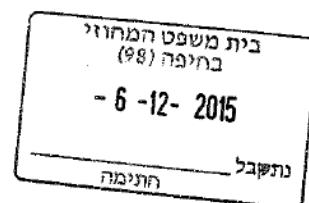
ע"י ב"כ עו"ד ניאר טנוס ואח'
טנוס ערכី דין – חברות ערכី דין
מרחוב חובי ציון 21, ירושלים, 922225
טלפון: 02-6274904, פקס: 02-6257161
דוא"ל: tannous.n@gmail.com

התובע

ג ג ז

תומר יבוא ושיווק מזון אינטראנשיונל בעמ' ח.פ. מס' 513160143

קיבוץ כפר מכבי
מידור, 30030

הנתבעת**התובעה ייצוגית**

בהתאם לחוק תובענות ייצוגית, התשס"ו-2006

א. הפן העובדתי:

1. התובע היו גבר נשוי ותושב ירושלים; התובע יהיה מיוצג לצורך תובענה ובקשה זו ע"י ב"כ הניל ואשר כתובתו לצורך המצאת כתבי ידי-דין הנה כמפורט לעיל.
2. הנתבעת, חברת תומר יבוא ושיווק מזון אינטראנשיונל בעמ' (להלן: "הנתבעת") הינה חברת אשר הוקמה בשנת 1977. הנתבעת עוסקת בייצור והפצה של מזון. הנתבעת

משווקת ומפיצת את מוצריה בפרישה ארצית בכל רשותות הקמעונאות המובילות בישראל וכן
בן במקולות השכנותיות.

3. ניתן להתרשם מוצמתה השיווקית של הנتابעת ב ביקור באתר האינטרנט: tomerltd.co.il

4. התובע מצין כי הוא קונה ממוצריו הנتابעת, ובעה, ביצוע אחת הנקודות בתקופת האחרונה הוא
הבחן בעת שחרור הביתה כי מוצרים מסוימים המשווקים על ידי הנتابעת אינם ארזים בצהורה
נאותה והיא הבחן כי חלק מהם "כמעט" פתו ו/או ניתן לפתו את אריזתו ללא כל קושי,
דבר שככל צרכן יכול לעשות, חן כדי לחתך חלק מן המוצר ו/או כדי למשש אותו ו/או להרגיש
את טריותו, ו/או כדי לבצע כל פעולה שאין צריך לבצע.

5. התובע מצין כי הנتابעת משווקת מוצרים מזון ארזים מראש כשם ארזים באירוע לא
הרמטית שמאפשרת לכל צרכן לפתח את האירוע בכדי לחתך ממנו חלק ו/או למשש את
המוצר ו/או לבצע כל פעולה אחרת, ומיד לsegor את האירוע ; ומיד אחריו יכול להגיע לצרכן
נוסף שיקנה את האירוע מבלי לדעת כי צרכן אחר פתח את האירוע וביצע בה " מעשה מגונה
" בדמות לחתך חלק, שימוש וכדומה.

6. התובע מצין כי כתוצאה מהעבודה כי האירוע אינה סגורה כראוי גורמת לכך שה מוצר שבתו
האירוע יהיה פגום מחמת חידרת חידקים וכדומה, שכן כלל ידוע הוא שימושים שנמצאים
באירוע לא סגורה כראוי מאבדים מן התכונות הטובות שלחם ו/או מן האיכות שלחם , ויש
לזכור שבלעד תכונות אלה הצרכן לא היה חושב לפחות את המוצר, כי לאור העולות הנעולות
עליל יש לראות את המוצר המשווק כמו מוצר שונה נזהה שהATABעת התיימרה למכור לצרכן.

7. התובע מצין כי הוא ושאר הלקוחים סוברים כי מדובר במוצרים שאירועם מעולם לא נפתחה,
שכן על הנتابעת לקיים את הוראות התקנות.

8. התובע בדק ומצא כי מבחר רב של מוצרים הנتابעת לא משוק בהתאם להוראות התקנות בריאות
ה齊보ר וכי טענת הנتابעת "לכשל נקודתי", בסיס הטענה זו, לא תתקבל על ידי התובע.

9. התובע מצין כי הוא רכש מן הנتابעת מספר מוצרים ובין היתר את המוצרים מושא בקשה
האישור דן , ומוצרים אלה לא נארזו כדין. וכמוון שמורים אלה לא נרכזו על ידי התובע
והוא זרך אותם ורק בעקבות פניותיו ליעוץ משפטו הוא פנה שוב וקנה אותם מחדש והאריזות
שמורות אצל מייצנו לצורך חצוגת בית המשפט .

10. התובע מציוו כי בבקשת האישור נטמכת על כך שהנתבעת מחויבת לפעול לפי הדים המפורטים להלן, ואשר אליהם יפנה התובע בעת פירוט עילות התיבעה:

צו הגנת חרכון (סימונו ואריזה של מוצרי מזון) תשנ"ט - 1998 [להלן : "תקנות סימנו ואריזה"] שקבע כדלקמן:

1. בצו זה –
מזון" – דבר המועד לצריכת אדם באכילה, בשתייה או בלעיסה, לרבות חומרי מזון ותוספות, למעט חומרים המשמשים ברפואה בלבד;

תקנות בריאות הציבור (מזון) (סגירה של אריזות מזון), תשנ"ג-1992 [להלן : "תקנות אריזות סגורות"]:

בתווך סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], תשמ"ג-1983, אני מתקין תקנות אלה:

בתקנות אלה:

.1. "אריזה סגורה" – אריזה של מזון חסgorה באופן שלאחרפתיתה לא ניתנו להחזרה למצבה המקורי ללא שהצרכו יבחנו בדבר לפני השימוש הראשוני;
"המנהל" – מנהל שירות המזון במשרד הבריאות;

"מזון א Roz מראש" – כמשמעותו בתקן ישראלי ו'י 1145 תמו תשמ"ב (יולי 1982) – סימון מזון א Roz מראש, או כל תקן אחר שיבוא במקומו.

.2. (א) לא ישוק אדם מזון א Roz מראש, לא ייצורו, לא ייבאו ולא ייחסמו אלא באrizah סגורה.

תקן ישראלי רשמי מס' 1145:

תקן זה מגדיר מהי אריזה מראש באופן הבא ובסעיף 2.3 נקבע כדלקמן:
אריזה מראש : אריזה שהמזון נארז בה לפני המכירה הקמעונאית ולא בזמן הכניה

פקודת בריאות הציבור (מזון) (נוסח חדש) תשנ"ג 1983 :

סעיף 22 קובע כי לא יעבור אדם בין עצמו ובין על ידי עובדו או שלחו על תקנה לפי פקודת זו.

11. התובע מצין כי הנتابעת הינה את ההוראות הנ"ל בצורה ברורה.

12. התובע מצין כי לאור הנסיבות המתווארת לעיל של הנتابעת קמה לבקשת זכות תביעה נגד הנتابעת, מכוח עילות אלה :

- עולות הرسلנות מכוח סעיפים 35-36 לפקודת הנזקין
- פגעה באוטונומיה הרכנית
- הפרת חובת הגינות ותום הלב לפי דיני החזיות
- הטעיה מכוח סעיף 2 לחוק הגנת הרכנן
- עשיית עשר ולא במשפט
- הפרת חובה חוקה, עם כל המשמע מכך בהתאם למפורט בהמשך

ב. עילות התביעה :

(1) **הפרת חובה חוקה ע"פ סעיף 63 לפקודות הנזקין [נושך חדש]**:

13. התובע מצין כי פעולות הנتابעת ואו מחדליה , בכל מה שתואר לעיל , עולה כדי הפרת חובה חוקה, עולה מכוח סעיף 63 לפקודת הנזקין, אשר קובע כהאי לישנא :

"מפר חובה חוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק — למעט פקודה זו — והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, והחיפה גורמת לאותו אדם נזק מסווג או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם אחראי לכך בשל ההפרה לרשותה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.".

14. לעניין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לנובתס או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסווג או הגדיר שעם נמנה אותו פלוני.

15. בפסקה פורטו היסודות הנדרשים לצורך קיום עולות הפרת חובה חוקה , והם הוגדרו ל 5 סודות שיש בהתקיימומם כדי להוכיח את קיום העולה :

קיום חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק:

ברור מאליו כדי הנتابעת מחויבת לשוק את מוצריה בהתאם לחוראות תקנות בריאות הציבור וכל המשתמע מכך. על הנتابעת לשוק את מוצריה כאשר הינם ארוזים בצורה הרטטית לא ניתן לצריכה אפשרות לפתח את המוצרים מבלי שהדבר יודע לצריכן המעוניין לרכוש את המוצר.

החיקוק נועד לטובתו של הנזק:

אין כל ספק כלל וכלל כי החיקוק נועד לשמירה על טריות איכות והיגיינה המוצר וזאת על מנת לשמור על בריאותו של הצרכן.

המזיק תפיר את החובה המוטלת עליו:

חוכת מעיל לכל ספק כי המשיב הפירה את הוראות תקנות בריאות הציבור כפי שניתנו לראות מחצילים המצורפים לבקשתו זו.

ההפרה גורמת לנזק נזק:

בנסיבות מיוחדי הנتابעת כפי שתוארו לעיל וכפי שהוכחו מהמצילים המצורפים לבקשתה זו, לבקשת נגום נזק רב. התובע, בעקבות הפרת תקנות הריאות הציבור על ידי הנتابעת, ושל הספק הרבה אשר התעורר בלביו, נאלץ לוותר על התענוג של צדקה מוצר אשר הוא, התובע, אינו יודע את טיב אייכותו וטרויתו, וכל זה בשל הפרת הוראות ברורות כבדי של תקנות בריאות הציבור על ידי הנتابעת.

הנזק אשר גורט הוא מסוג הנזקים אליו נתבעו חוייקוק:

מטרות הוראות תקנות בריאות הציבור כה ברורות, ואין עור דין כי מטרת התקנות תקנות אלו הינה למנוע מהצרכן ומכל חבר קבוצה אשר ייצומם נדרש בהליך דען, רכישת מוצרים אשר אין ביכולתם לדעת מה הוא טיבם וזאת בשל העובדה כי המוצרים אינם ארוזים בהתאם להוראות תקנות בריאות הציבור.

16. התובע מצין כי עניינו הוראות כי הנتابעת הפירה את הוראות "תקנות אריזות סגורות" ו"תקנות סימון ואריזה", הוראות תקן ישראלי מס' 1145, ו"פקודת בריאות הציבור".

(2) עילת תביעה מכוח עולת רשלנות

17. סעיף 35 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], קובע כדלקמן :

רשלנות :

"עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותו נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר וסביר היה עושה באותו נסיבות, או שבסלח יד פלוני לא השתמש במידומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשר לפועל באותו משלח יד היה משתמש או נקט באותו נסיבות — הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותו נסיבות חובה שלא לנוהג כפי שנרג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזרתו עושה עולח."

18. הנتابעת חבה כלפי התובע יותר מאשר הקבוצה בחובת זהירות מושגית וكونקרטית. הנتابעת הפורה חובת זהירות זו גורמה למבקש וליתר חברי הקבוצה נזק כלכלי.

19. אין כל ספק כי הנتابעת, בזוללה ובמחדריה לא מילאה את חובת הזהירות המוטלת עליה.

(3) נזק לאוטונומיה הרכנית :

20. הפגיעה באוטונומיה של הרצן בגין "הטעיה הרכנית" שמשמעותה היא שלילת כוח הבחירה של הנפגע בשל הטעיה, או בשל אי גילוי עניין מהותי הרלבנטי לעסקה- מוכרת כויס בפסקת בית משפט זה בראש-נזק, המקים עילת תביעה, לרבות בחלוקת ייצוגו.

ראה ע"א 8037/80 בעניין שי ברזילי ואחר' נ' פריניר (הדים 1987 בע"מ – פורסם ב公报 (להלן ("פריניר").

21. כבוד השופט חיות הגדירה את עניין האוטונומיה הרכנית כדלקמן :

"ראש הנזק הנتابע בעניינו נזק לנזק לא ממש מסוג פגיעה באוטונומיה ... והרצינגליס שהנחו בהקשר זה את בית המשפט בעניין דעה ובעניינים אחרים הנוגעים לרשנות רפואי ישימיט בה במידה גס לגביה פגעה באוטונומיה הנגרמת כתוצאה מעולה הרכנית שמכצע עסק חטעה את הרצן. אכן, באיגלו עמו כמונה שלילת כוח הבחירה מן הרצן".

ראה ע"א 10085/08 תנובה נ' ראבי טופיק, פ"ד נ' 04) עמ' 682 (להלן: "ראבי").

22. במסגרת בירור עילח זו, ניתן להזכיר בחזקה עובדתית שלפיה אדם, שנפגעה האוטונומיה שלו, חש רגשות של כעס, תסכול ועלבון כתוצאה התנהגותו של המזיק, שבטעין הוא יהיה וכי לפיזי-ו-הנטל לסתור את החזקה מוטל על כתפי חמעול.

ראה בעניין "פרינר" ו "ראבי" לעיל.

23. התובע מצין כי הנتابעת פגעה ורמזה את זכותו לאכול ולקנות את המוצרים שהוא חף בכם, ולא מוצרים שככל הנראה עברו ליטוף של כמה ידיים ואין הם ארוזים כדין וטרוותם כבר אינה ברורה ועוד מספר פרמטרים שונים.

(4) הטעיה לפי סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן התשמ"א - 1981:

24. תכליתו של החוק הוא להגן על הצרכן, ובין היתר על די מניעת הטעיה הצרכנים, וכן לגרום לבתי עסק לחביא לידיית הצרכן מידע מלא>About המוצר הנרכש; התובע מצין כי מכיוון שהטעיה עלית תביעה אישית בין היתר, מכוח עוללת הטעיה וחמסגרת הnormטיבית של עלית הטעיה, כפי שנקבעה ברא"א 2837/98 ארד י' בזק, פ"ד נד (1) 607 כדלקמן:

"הטעיה היא הצורה כוחבת. הטעיה נוגרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המושתרים) לבין המציאות; הטעיה יכולה לבוש שתי צורות: אחת, הטעיה במעשה על דרך של מג שווה הכלול פרטיטים שאינם תואמים את המציאות; והשנייה, הטעיה במחדר, קרי: אי גילוי פרטים מסוימים שיש חובה לגלוותם".

25. חוק הגנת הצרכן בא להשליט נורמות התנהגות האטיטולות על "עובד" חובות מוגברות ביחסו עם ה"צרכן", ולבסוף כללי משחק הוגנים אשר ימנעו מון העוסק לנצל את מעמדו הכלכלי העדיף על מנת לחטא על חשבון הצרכן. לכן קובע החוק שורה של חובות ואיוסורים, שמטורות למונע הטעיה הצרכן, להביאו מידע מלא ככל האפשר על טיב העסקה שהוא עומד לעשותות ולתת לו את הכלים למש את זכויותיו (ראה: זברי כב' השופט ט' שטרסברג-כהן בע"א 1977/97 ברזני נ. בזק חברה ישראלית לתקשות בע"מ, פ"ד נה(4) 598, ודברי כב' השופט מ. חшин בדנ"א 5712/01 ברזני נ. בזק חברה ישראלית לתקשות בע"מ, תק-על 2003(1) 847).

26. חוק הגנת הצרכן חל ביחסים שבין "עובד" לבן "צרכן". "עובד" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עסקוק, כולל יצור". הגדרה זו כוללת את התובעת והנתבעת, אין מחלוקת על כך. "צרכן" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שקנה נכס או מקבל שירות מעסוק במתלהך עסקוק לשימוש שעירו אישי, ביתו או משפחתו". הגדרה זו, כאמור לעיל, מוציאה

מוחלטת משתמש בנכש, שלא רכש אותו, וכן לewidth מוסדיים ועסקים. אך אין מניעה שלקוות מסווג זה יכולו בתובנה מכוח עילות תביעה אחרות, כמו הטעיה לפי חוק החזויים, מצג שוא רשלני או עשיית עשור ולא במשפט (ראה סעיף 12 לעיל).

27. סעיף 31(א) לחוק הגנת הרכן קובע: "דין מעשה או מחדל בגיןם לפרקדים ב', ג' או ד' כדי עולה לפיקודת הנזיקין [נוסח חדש]. סעיף 31(א1) קובע: "הזכות לسعدים בשל עוללה כאמור נתונה לצרכן שנפגע מהעולה...". לאור הוראות אלו, נפסק בדיון הנוסף בעניין בrozenי הניל כי הטעית הרכן היא עוללה נזקית, שהליכים עליה עיקרי היסוד והדוקטריניות שבפקודת הנזיקין, כולל אלו הנוגעות לחבר הסיבתי ולהיקף הפיזי לאור סעיפים 64 ו- 76 לפיקודה (ראה פסק הדין בדעת הרוב מפי כב' השופט מ. חшин, פסקאות 11, 31-36.).

28. הטעיה לפי סעיף 2 לחוק איננה עוללה תוצאהית, אלא עוללה התנחותית: העוללה קיימת אם נעשה מעשה או מחדל "העלול להטעית", נס אס לא אירעה הטעיה בפועל, ולא נורס כל נזק (דן"א 5712/01 הניל, פסקה 10 לפסק דין של כב' השופט מ. חшин, ופסקה 7 לפסק דין של כב' השופט ט' שטרסברג-כחן). כך גם נפסק לגבי סעיף 3 לחוק הבנקאות (שירות לקוחות), התשמ"א-1981, שנוסחו זהה לשעיף 2 לחוק הגנת הרכן בע"א 1304/91 טפחת נ' ליפרט, פ"ז מז(3) 309, בעמ' 326-327 (מפי כב' הנשיא מ. שmag' שנותר בדעת מייעוט, אך לא בסוגיה זו).

29. תכלית איסור הטעיה שבחוק הגנת הרכן נקבעה בע"א 10626/05 אביב שירותים משפטיים בע"מ ני בנק הזרים בע"מ (פורסם בנבו)"תכלית האיסור על הטעיה היא להבטיח את יכולתו של ציבור לקחוות להתקשרות ולצורך באפונ מידיע". בכך להימנע מהטעית הרכן, חייב העוסק לוודא כי הציג בפניו את כל המידע המצו依 בידו, כך שתותבנה יכולתו לצורך באופן התואם למציאותו, לצרכיו ולרצונותיו. לעניינו, הדברים מדברים בעד עצםם. מעשי ומחדלי הנتابעת גורמים לצרכן לשלם עבור מוצר לKO. זו בודאי אינה צריכה הגוניות ומחושבת.

30. התובע מצינו כי סעיף 2 קובע מספר פעולות אפשריות שהתובע ימנה את אלה אשר הנتابעת הפרה ובכך היא ביצעה את עוללת הטעיה:

- (1) הטיב, המהות, הנסיבות והסוג של נכס או שירות;
- (4) השימוש שנייתן לעשות בנכש או בשירות, התובעת שנייתן להפיק מהט ותחסכוnis חכוכים בהם;
- (11) התאמתו של הנכס או השירות לתקן, למיפורט או לדוגמ;
- (ב) לא ימכור עסק, לא ייבא ולא יחזק לצרכי מסחר נכס שיש בו הטעיה ולא ישמש בנכש כאמור למון שירות;

31. עינינו חרואות כי חתנהגות הנتابעת נוגדת את האמור בסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן.
32. התובע מצין כי הנتابעת הינה גם את הוראות סעיף 4 ל"חוק הגנת הצרכן".

(5) עשיית עשר ולא במשפט:

33. סעיף 1 לחוק עשיית עשר ולא במשפט התשל"ט – 1979 קובע באופן הבא:

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזכות) שבאו לו מאדס אחר (להלן - המזוכה), חייב להסביר למזוכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שווייה."

34. התובע מצין כי כבר נפסק כי:

"היעיון המונח בסיסו דיני עשיית עשר ולא במשפט הוא מניעת התעשיות הנتابע על חשבו התובע".

ראה 92/815 מנחמי ובני נג'ילי בידור בע"מ

35. שלושה הם היסודות שהתקיימות מבססת חובת השבה בגין עילת עשיית עשר ולא במשפט: קבלת נכס, שירות או טובת הנאה – היא החתשרות; החתשרות באה לזכה כו' המזוכה; והחותשרות נתקבלה על-ידי הזוכה "שלא על פי זכות שבדין". (ראה רע"א 502/04 סואול Buffalo Boots נ' גלי – רשות חנויות נעליים, גלי שילום נח(5) 487).

36. היסודות שיש להוכיח בעילה של עשיית עשר ולא במשפט, על פי סעיף 1 לחוק, הם שלושה:

- (א) קבלה של נכס, שירות או טובת הנאה אחרת על ידי הזוכה (חותשרות);
- (ב) החותשרות באה לזכה מן המזוכה או על חשבו המזוכה (קשר סיבתי);
- (ג) החותשרות הזוכה נעשתה "שלא על פי זכות שבדין";

37. ברור לכל דיכפין כי הנتابעת מקיימת את תנאי ותנאי ג' עת היא משוקת את מוצרייה שלא בהתאם לתקנות בריאות הציבור ומקבלת תמורה מהצרכן בגין- תמורה שלא מגיעה למשיבה

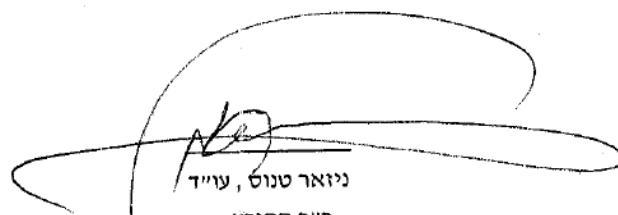
בשל חפרת תקנות בריאות הציבור. הנקבעת, כמו כן, מפורה את תנאי ב', עת יהיה מקבלת תמורה וזאת הודות להפרה, בוטה ומתMSCת ומינויוות לחוראות הדיניס המאוזכרים לעיל.

38. התובע מצין כי הנקבעת העשרה שלא כדין על חשבונו הרצכו עת היא משוקת לפחות הצרכנים את מוציאריה כאשר הם ארוזים באירוע סגורה בהתאם לחוראות תקנות בריאות הציבור. הנקבעת חוסכת על חשבונו חברי הקבוצה עת היא משוקת את מוציאריה לאירועים סגורות אלא באירועים נחותות יותר.

39. התובע מצין כי הסמכות המקומית והענינית לדון בבקשתו זו ובבקשה הייצוגית המצורפת אליה, נתונה לבית המשפט המתווי בחיפה.

40. אשר על כן, מותבקש ביהמ"ש הנכבד לזמן את הנקבעת לדין ולהייב להسلم לתובע סכום של 23.9 ש"ש וכן לראות בתביעה כתובענה ייצוגית, ולהייב את הנקבעת בתשלומים הוצאות הבקשה בגין שכ"ט ע"ז וחכל בגין מע"מ.

ירושלים 26/11/2015

ניר בר-טנא, ע"ד
ב"כ התובע
טנוס עורכי דין – חבות עורכי דין